

Kompletterad den 21 sten 1887 af Th. Andree, och öfver af kommerskollegii beslut af den 27 Mars 1885.

Karta öfver Ingolfs-grufvan,

belägen å
Häste mark i Borbergs s:n af Vestmanlands län,

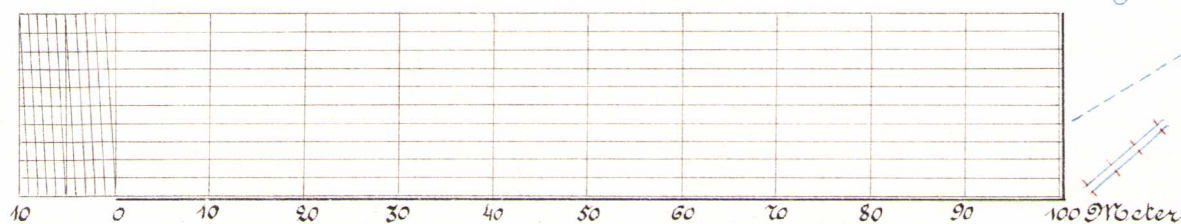
upprättad efter egna mätningar, afslutade den 9 Maj 1887,
af

Ranhamr Dahlström

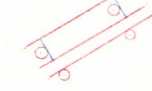
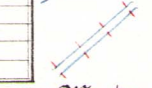
behörig anl. Kongl. Kommerce kollegii beslut af 13 April 1886.

Skala 1/800.

 Svartmalin.	 Dagöppn. el. sänkin.
 Blodstensmalin.	 Varp.
 Lagerarter (klorit & kalk).	 Byggnad.
 D°, öfriga slag.	 Väg.
 Granulit (Gurit).	 Dike.
 Kvarter.	 Mur.
	 Fimradt schakt.

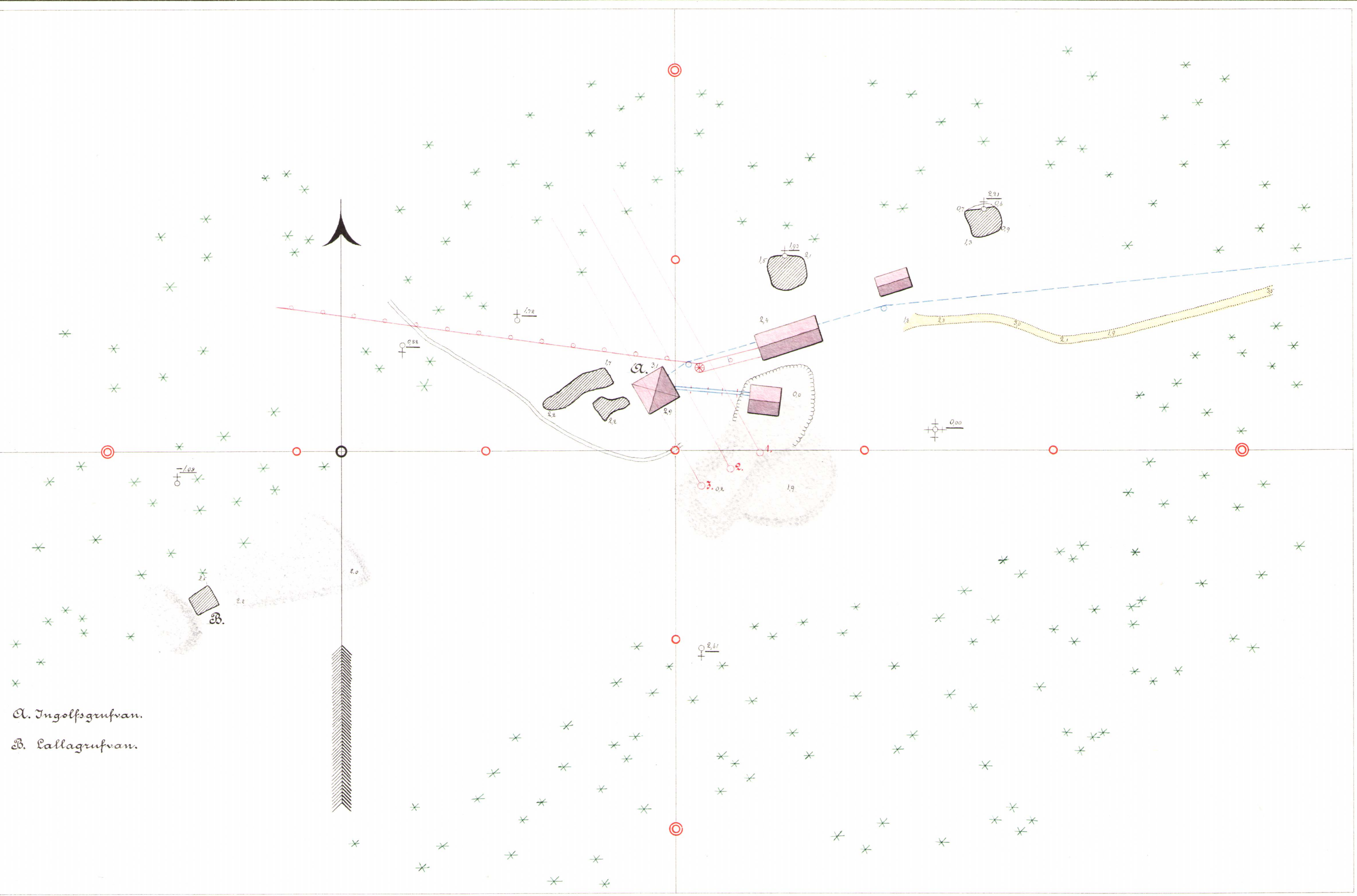

Afsvägning å märkpunkter, väggar och sulor äro angifna med svarta siffror, å tak med röda siffror. Märkpunkterna utgöras af bulor, öfvan eller vid sidan af hvilka sprintar inskrifits.

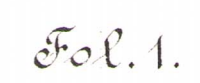
 Vändbrott.	 Profillinie.
 Konstledningar.	 Konnectionspunkter.
 Pivot.	 Vollmärkpunkt.
 Linledning.	 Märkpunkt i almbet.
 Utfraktsbana på bekar.	 Barrskog.

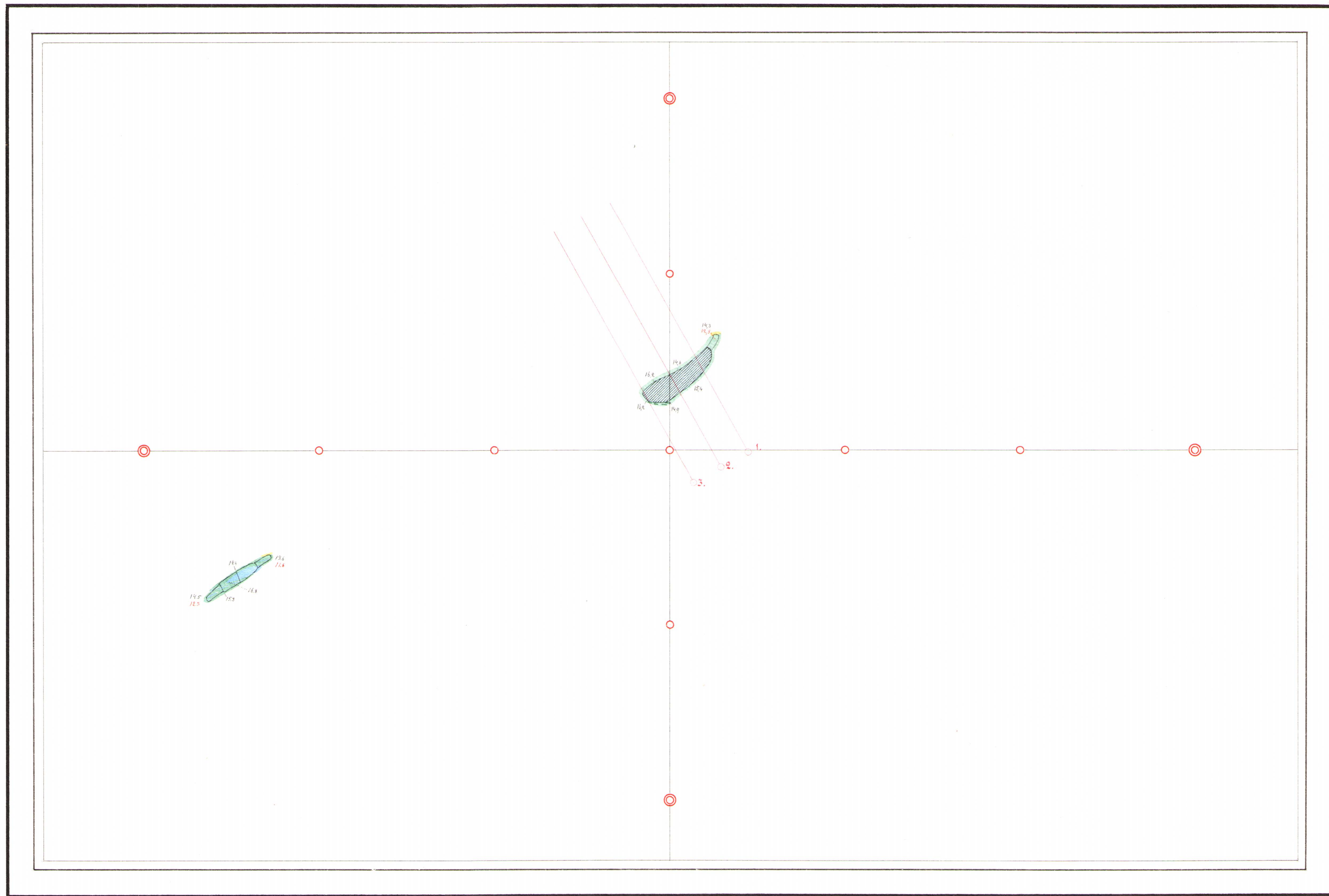
Komplekteringsmärkning till denna gruva

[illegible]

A. Ingolfsgrufvan.
B. Lallagrufvan.

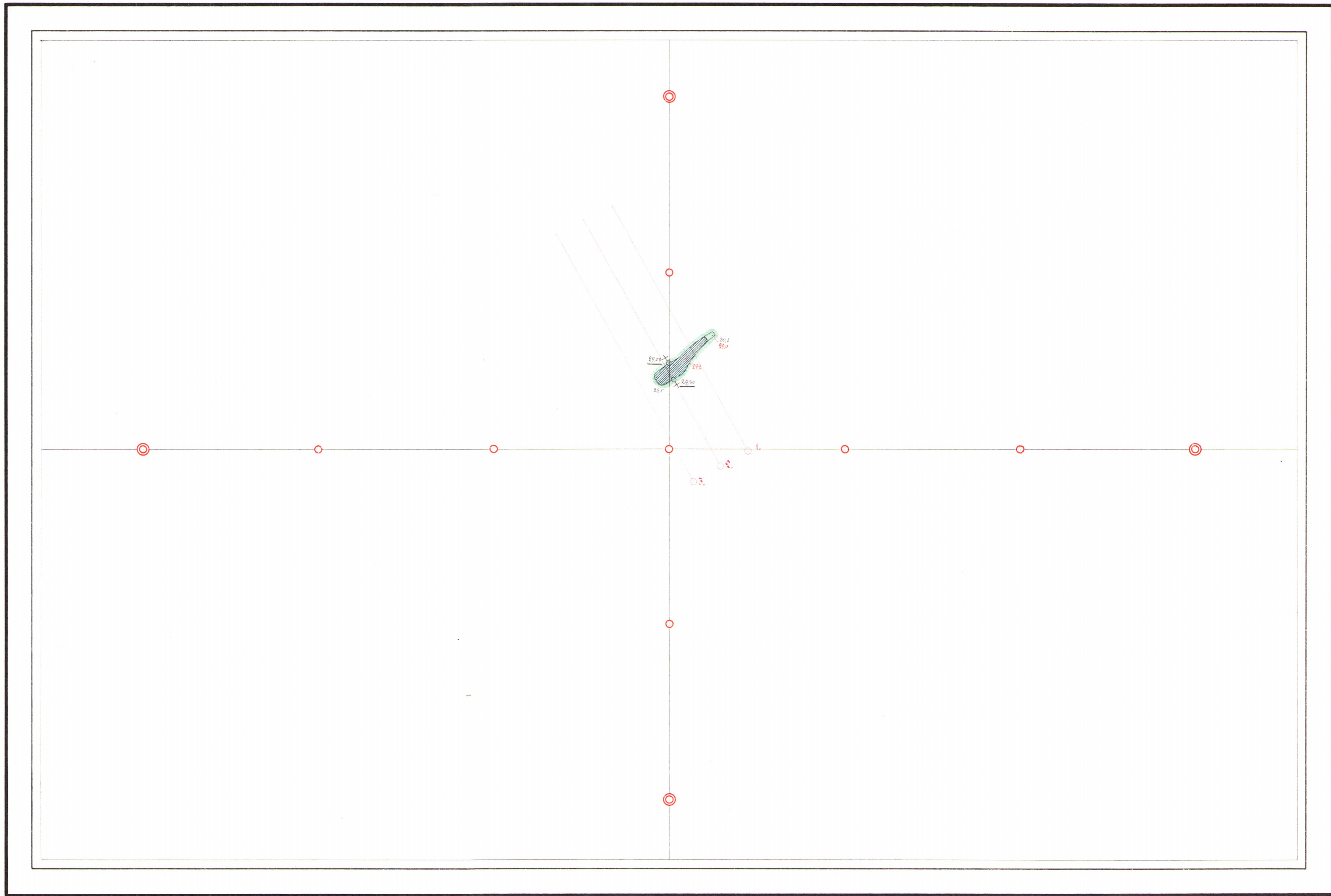

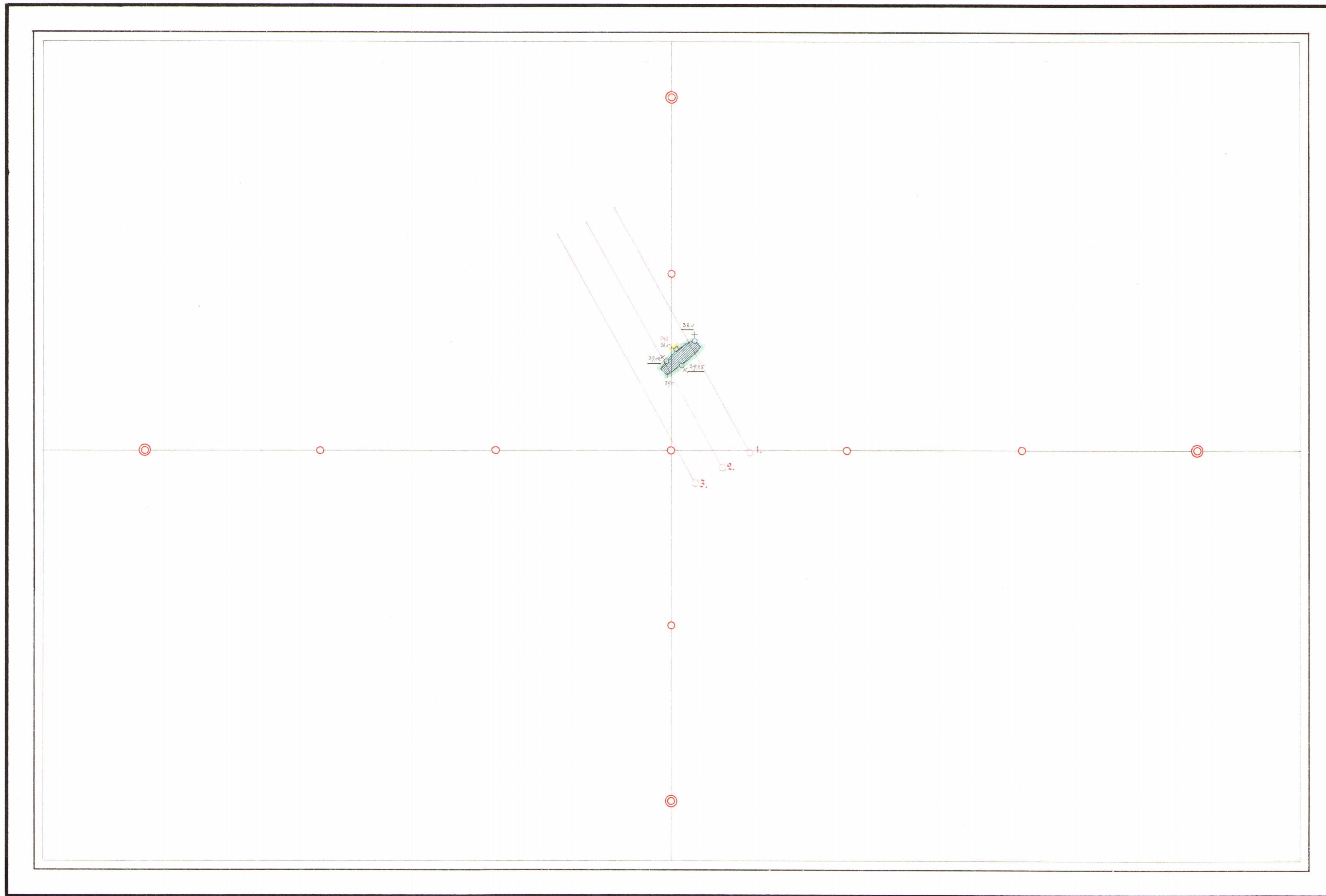
Fol. 2.

7

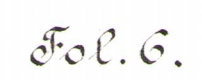

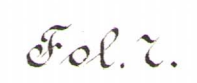

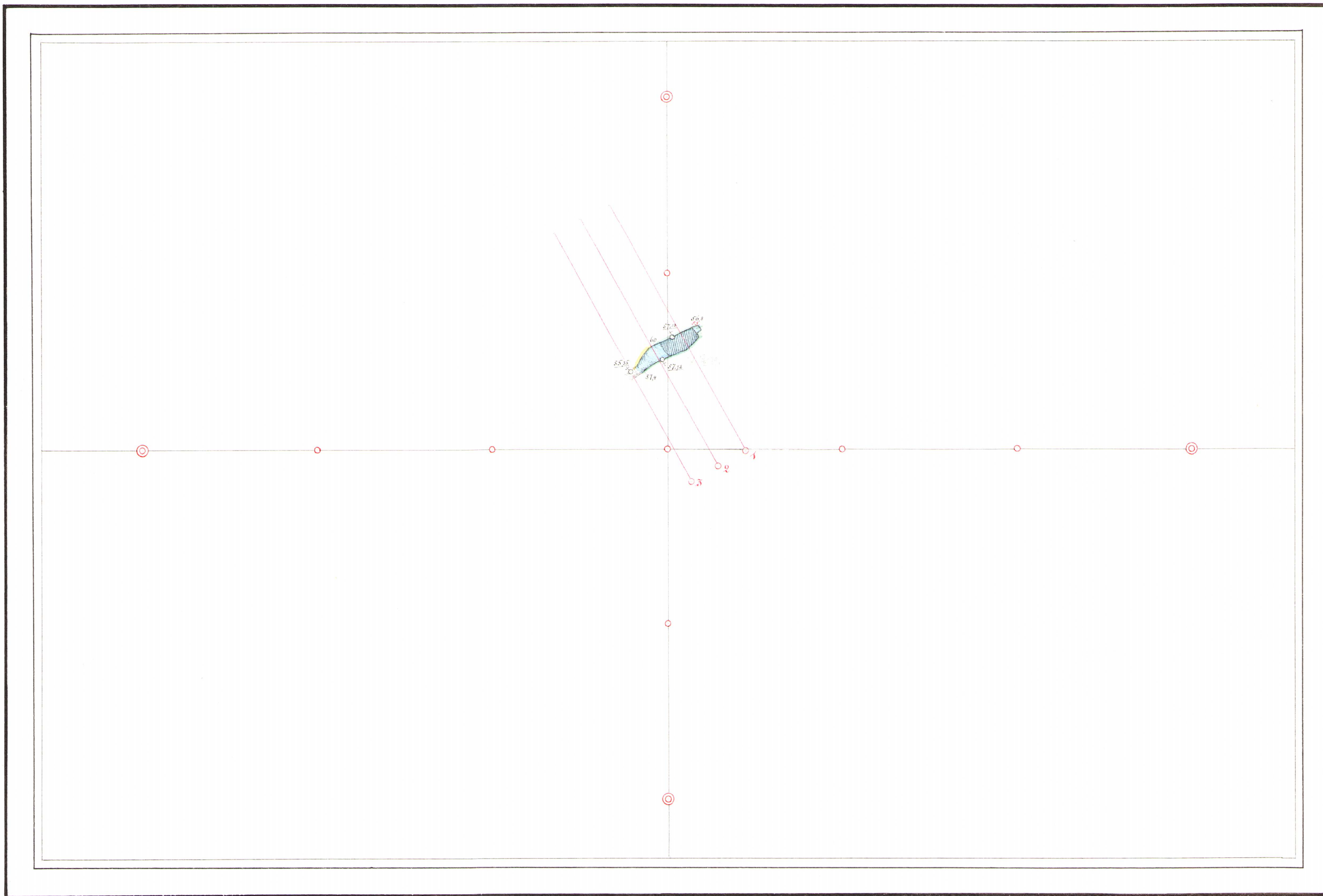
Fol. 4.

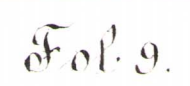

Fol. 5.

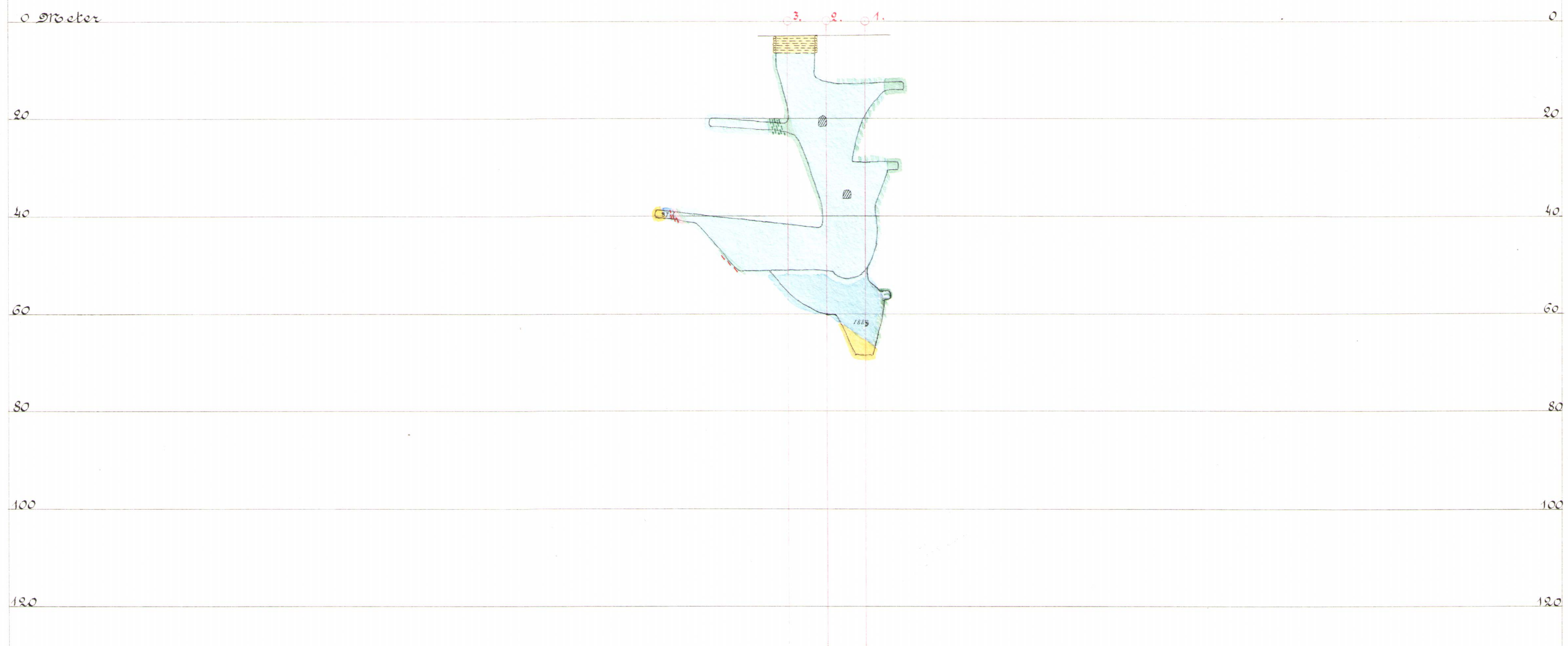

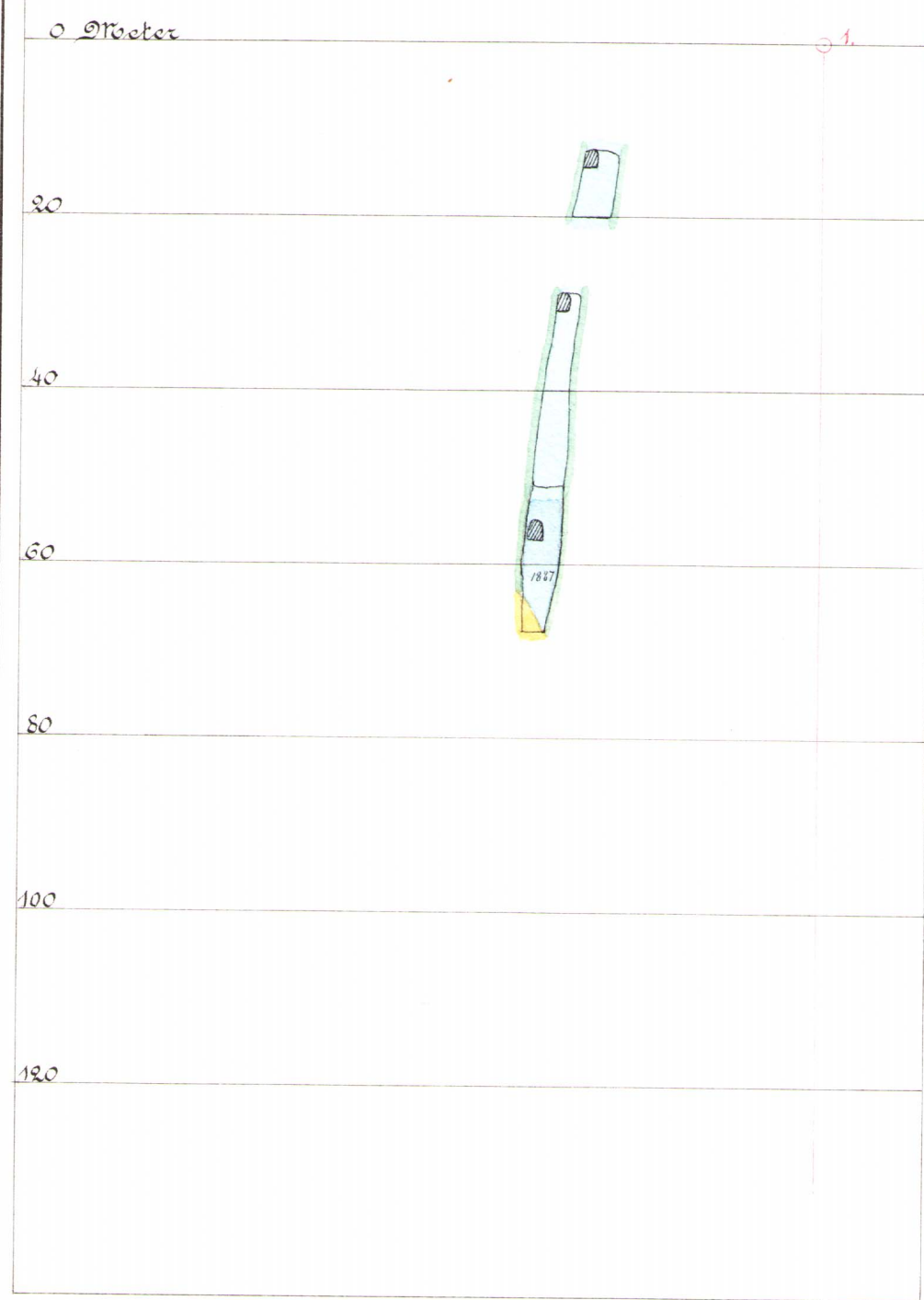

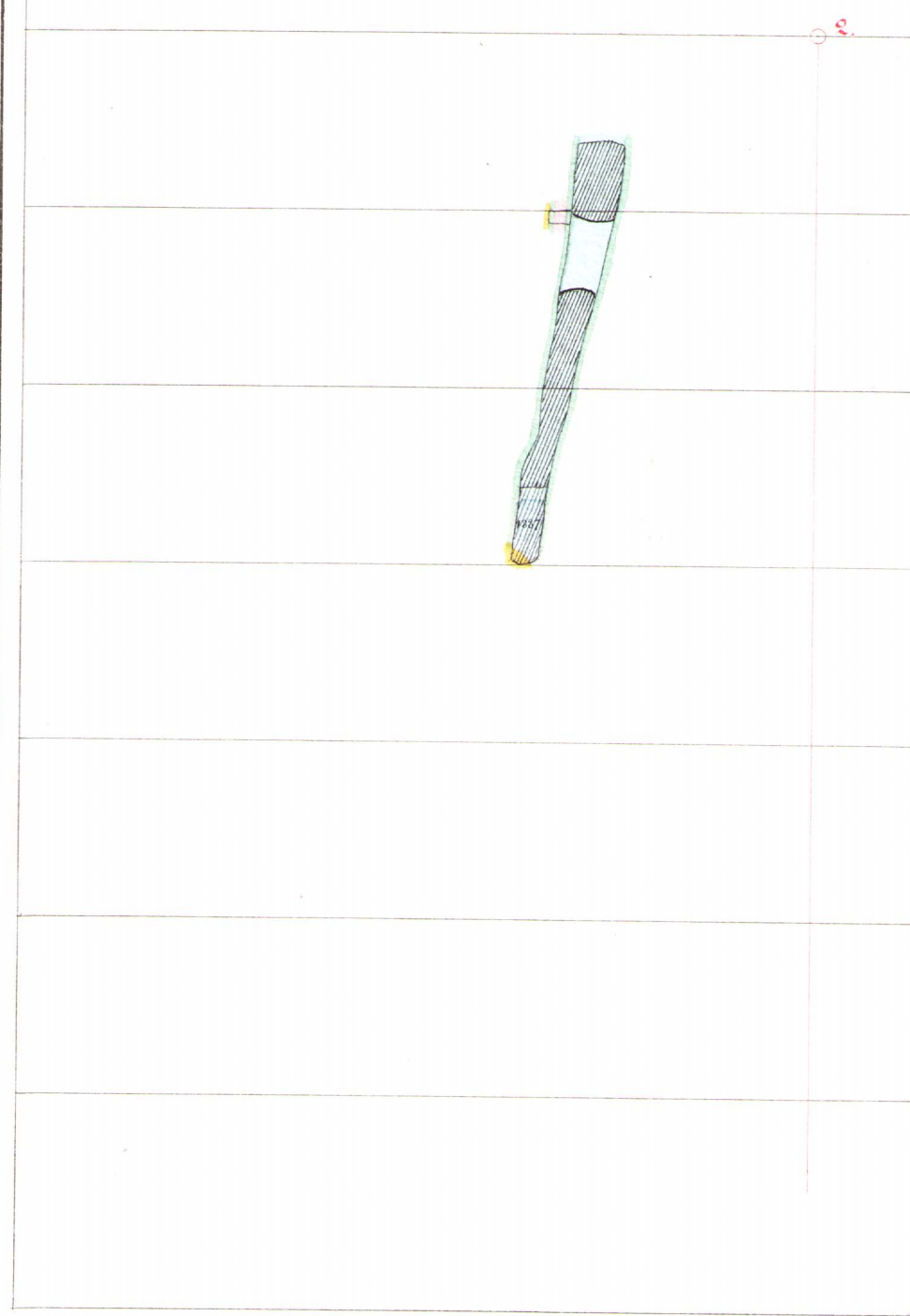
Längdprofil .

Ivärprofil 1.

Ivärprofil 2.

Ivärprofil 3.

Ingolfsgrufran -

Ingolfsgrufrans maln stryker i nordost - sydväst med sidostupning åt nordväst, c^a 78° från horisontalplanet, samt fälltstupning åt nordost. Malnen utgöres af pyroxen- och amfibolföränt svartmaln. I sydvästra ändan af grufran förekommer äfven något blockmaln. Malnen är å båda sidor omgifven af lagerarter; i nordvästra väggen äro dessa quarsängna och granulit anträffad. I grufras öfre del är malnen i fälltriktningen delad i två medel lagerarter och en talksköt, mot djupet utgå dessa, så att malnen är sammanhängande.

Grufran mulades den 13 Oktober 1842 (72:423) på jämmalmen af Jan Olsson på Tägtun, denna medel transportörades på bruks-patrön S. von Stenckström. Hvilstånd erhöles den 10 December 1843, och förlängdes detta flera gånger, utgick den 1 Maj 1856.

Sedan ytterligare hvilstånd från 1 Maj 1860 - 1 Maj 1864.

I Oktober 1870 börjades med byggnader vid grufran, i det att en hästrind uppfördes för vatten och en för berg; själva malnbrytningen följde endast från Januari - April 1871, hvarvid närmare 3000 centner jämmalmen brötes. Grufran återstod därefter äro hvilstånd intill 1 Maj 1877, förvarades för 2 år, så åter hvilstånd intill 1 Augusti 1885.

I Oktober 1884 påbörjades byggnad af smedja och maskinhus samt spel. Grufran länsumpades i Mars 1885, belaus vara mycket vattensjuk, utgjordes då af ett 15 meter djupt lodrätt hål med cirka 6 meters diameter och obetydligt underbrutet åt NO. Brytningen påbörjades, så snart grufran blef läns, och uppfördrades intill den 1 Januari 1886 - 773,4 ton maln, hvaraf 30 % sekunda. Primämalmen höll då 48,1% ^{starkt} järn, 0,004 % fosfor och 0,005 % svafvel samt drog 20% kalk för bildande af kristalliniskt slagg. Sekundämalmen höll resp. 39%, 0,003 och 0,007% samt drog 30% kalk för kristalliniskt slagg.

Under år 1886 följde brytningen hela året och uppfördrades 4419,1 ton malnhaltigt berg, hvaraf erhöles 36% eller 1592,7 ton maln. Denna höll 51,1% ^{starkt} järn, 0,004 % fosfor och 0,003 % svafvel samt drog 20% kalk för kristalliniskt slagg. För öfrigt se vidfogade analys.

Ingolfsgrufran intogs den 13 September 1887 inom Långgrufras utmål.

Lallagrufvan.

Malmen stycken likom Ingolfsgrufvans i NO-SV, har ungefär samma sidetvättning som denna; utgöres af svartmalen, förande och omgifven af pyroxen- och amfibolmineral. Åfven i denna grufva är granulit anträffad efter lagerarternas genomgående.

Grufvan mutades af Stagersta Bruk på järnmalm den 17 Sept. 1885 (N: 49) under namn af Mossgrufvan; ommutades den 27 Juli 1886 (N: 93) och kallades då Lallagrufvan.

Utmål lades den 13 September 1887, och intogs i detta utmål afsmälta Ingolfsgrufvan, äfven tillhörande Stagersta Bruk.

Lallagrufvan upptogs den 1 Mars 1887 och var då endast en obetydlig grop af några meters djup. Grufvan arbetades till den 1 November 1887, då den lades ned, emedan malnprocenten blef så låg, endast 16% af det uppförade bergit. Under nämnda brytningstid upptogs 109,1 ton järnmalm. Analys af denna vid fogas.

Norberg den 16 Januari 1888.

Reinhold Dahlström

N: 3405

Afskrift

Järnmalm.

Prof i en låda, innehållande följande intyg:

"Här insliggande genomprof har jag denna dag tagit af ett parti af ca 2000 deciton

Ingolfsgrufvans prima malm, liggande vid grufvan.

Kärngrufvan den 1 Febr. 1887
Th. Andrie.

Analys:

Jernoxid	2.37 %	Jern	48.46 %
Jernoxidoxidul	64.63 "		
Manganoxidul	0.26 "	Lyse	0.06
Talk	6.77 "	"	2.71
Kalk	7.80 "	"	2.23
Lerjord	spår.		5.00 "
Fosfor	18.26 "	"	9.74 "
Tosfor	0.009 "	(Tosfor	0.004 %)
Svafvel	0.003 "		
Koppar	ej spår		
	100.102 %		

Regelprof:

- med 10% kvarts — 50.9 % Lackjern
Slaggen ljusgrå smalt
- med 5% kvarts — 49.9 % d:
Slaggen violet glas.
- enbart — 50.4 % d:
Slaggen grå glas.
- med 10% kalk — 50.6 % d:
Slaggen ljusgrått glas.
- med 20% kalk — 51.3 % d:
Slaggen grå stenartad.

Stockholm den 25 Februari 1887

Adolf Tamm.

Rättsligen afskrifvet intyg:

Reinhold Dahlström Th. Andrie

Jernmalen

Prof af 1000 deci-
ton malen från

Lalla-gruven

ä Håsta mark

inlämnadt af

Ingeniör Th. Andrie

för Tagesta Bruks

Aktiebolag

Gaf vid pröfning:

Tosfor ——— 0,004 %

Svafvel ——— 0,014 %

Degelsprof:

a) med 5% qvarts — 51,0 % Lackjern

Slaggen hvit emalj

b) enbart ——— 51,6 % Lackjern

Slaggen ljusgrått glas

c) med 10% kalksten — 52,9 % Lackjern

Slaggen färglöst glas

d) med 20% kalksten — 52,0 % Lackjern

Slaggen hvit stenarlad

Stockholm den 28 Oktober 1887

Adolf Samu.

Kärlsligen afskrifvet från originalit intygga:

Pemsel Dahlström

Th. Andrie.